

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1344/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113228531
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113228531.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: L. S. U., s.r.o., so sídlom L. XX, X., IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubáňho 16, IČO: 47 233 516, proti odporkyni: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/X, N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, odporkyňa a vedľajší účastník zastúpení JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie 1.431,48 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. septembra 2015, č. k. 20C/6/2014-81, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku II. **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 391,49 eur, do rúk právneho zástupcu odporkyne JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom výrokom I. okresný súd zamietol návrh navrhovateľa. Výrokom II. navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 447,41 eur do rúk právneho zástupcu odporkyne JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne do rúk právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 158,82 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy vo výške 1.431,48 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne a úroku z omeškania vo výške 4,775% ročne zo sumy 54,65 eur od 30.12.2010 do 01.02.2011, zo sumy 54,65 eur od 30.04.2011 do 28.09.2011, zo sumy 54,65 eur od 30.05.2011 do 28.09.2011, zo sumy 54,65 eur od 30.06.2011 do 28.09.2011, zo sumy 13,95 eur od 29.09.2011 do 17.11.2011, zo sumy 54,65 eur od 30.07.2011 do 17.11.2011, zo sumy 54,65 eur od 30.08.2011 do 17.11.2011, zo sumy 23,25 eur od 18.11.2011 do 29.11.2011, zo sumy 1.912,75 eur od 02.09.2011 do 29.11.2011, zo sumy 1.866 eur od 30.11.2011 do 08.01.2012, zo sumy 1.756,70 eur od 09.01.2012 do 16.05.2012, zo sumy 1.701,70 eur od 17.05.2012 do 19.06.2012, zo sumy 1.646,48 eur od 20.06.2012 do 24.10.2012, zo sumy 1.591,48 eur od 25.10.2012 do 17.02.2013, zo sumy 1.491,48 eur od 18.02.2013 do 03.04.2013, zo sumy 1.431,48 eur od 04.04.2013 do 06.06.2013 tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.020 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.020,00 eur len 9,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.431,48 eur do zaplatenia, titulom poskytnutého úveru. Po začatí konania navrhovateľ písomným podaním zo dňa 22.04.2015 zoberal návrh v časti o zaplatenie istiny 440 eur späť a zároveň upravil petit návrhu a žiadal, aby súd odporkyňu zaviazal zaplatiť mu sumu 991,48 eur, zmluvné pokuty vyčíslené vo výške 724,76 eur, úrok z omeškania vyčíslený na sumu 145,87 eur,

úrok z omeškania vyčíslený na sumu 54,38 eur, a úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 991,48 eur od 29.11.2013 do zaplatenia. Súd uznesením č.k. 20C/4/2014-68 zo dňa 28.05.2015 konanie v časti o zaplatenie istiny 440 eur zastavil, pripustil navrhnutú zmenu návrhu. O trovách konania v zastavenej časti nerozhodol. Súd potom po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zostávajúci uplatnený nárok navrhovateľa je potrebné zamietnuť. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou vyhodnotil ako spotrebiteľský vzťah a uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Keďže odporkyňa a vedľajší účastník na jej strane vzniesli námietku premlčania uplatneného práva, zaoberal sa vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je premlčaný, keď z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ podal návrh na súd po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. O trovách konania rozhodol tak, že odporkyňa a vedľajšiemu účastníkovi konania priznal náhradu trov konania. Konštatoval, že pokiaľ sa jedná o zastavenú časť konania vo výške 440 eur, navrhovateľ uviedol, že k čiastočnému zastaveniu konania došlo v dôsledku správania sa odporkyne v priebehu konania. Navrhovateľovi však nevzniklo proti odporkyni právo na náhradu trov konania v zastavenej časti podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože neuhradený dlh odporkyne predstavoval 9,26 eur, no odporkyňa dôvodne vzniesla námietku premlčania, preto v tejto časti nebola splnená podmienka dôvodne podaného návrhu. Preto má strana odporkyne právo na plnú náhradu trov konania v časti, v ktorej bol návrh vzatý späť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., vzhľadom na procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania a v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na zásadu úspechu. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, vychádzajúc z hodnoty sporu 1.431,48 eur za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie k návrhu + 2x režijný paušál vo výške 8,04 eur. Súd nepriznal trovy za stanovisko vedľajšieho účastníka zo dňa 30.03.2014 k vyjadreniu navrhovateľa, pretože v ňom dôvodil a odcitoval rozhodnutie súdu, na základe ktorého je aj vedľajší účastník oprávnený vzniesť námietku premlčania práva, pričom súdu bolo z rozhodovacej činnosti známe, že totožné podanie vedľajší účastník zasiela hromadne do spisov aj v iných konaniach, v ktorých vystupuje. Keďže v priebehu konania právny zástupca vedľajšieho účastníka začal zastupovať aj odporkyňu, súd priznal náhradu trov konania aj odporkyni. Nepriznal jej náhradu trov konania za úkon právnej služby: prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 16.04.2015, keďže advokát sa s vecou oboznámil už ako právny zástupca vedľajšieho účastníka a za tento úkon mu boli priznané trovy. Za účelný úkon právnej služby nepovažoval ani písomné vyjadrenie právneho zástupcu odporkyne k veci zo dňa 20.04.2015, keďže obsah tohto vyjadrenia bol totožný s obsahom písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 30.10.2014 a advokát odporkyne mohol vyjadrenie k veci predniesť na pojednávaní dňa 18.09.2015, čo aj urobil. Súd potom vyhodnotil ako účelné úkony právnej služby, vykonané právnym zástupcom odporkyne - účasť na pojednávaniach v dňoch 17.04.2015 (odročené bez prejednávania) a 18.09.2015, za ktoré pri hodnote sporu 1.431,48 eur patrí podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/ ods. 4, § 16 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny 71,37 eur x 1 úkon, 1/4 tarify, t. j. 17,84 eur za pojednávanie zo dňa 17.04.2015 a režijný paušál vo výške 8,39 eur x 2 úkony z roku 2015. Pretože pojednávanie v dňoch 17.04.2015, 18.09.2015 boli vykonané mimo miesta sídla právneho zástupcu odporkyne, priznal právnemu zástupcovi odporkyne cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla v uplatnenej sume základná náhrada 39,47 eur x 2 a náhrada za spotrebované PHM v sume 19,4 eur x 2, za použitia výpočtu základnej náhrady (0,153 eur x 258 km, t. j. vzdialenosť Bratislava - Trenčín a späť) a výpočtu náhrady za spotrebované pohonné hmoty (spotreba 5,6/100 km x 258 x cena PHM vo výške 1,343 eur/1 l motorovej nafty). Za účasť na pojednávaniach právnemu zástupcovi odporkyne priznal podľa § 17 ods. 4 cit. vyhlášky aj náhradu za stratu času za cestu na pojednávanie a späť vo výške 111,84 eur (13,98 eur x 8 začaté polhodiny) x 2 pojednávania. Súd potom s prihliadnutím na § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal navrhovateľa, aby odporkyni zaplatil náhradu trov právneho zastúpenia do rúk právneho zástupcu vo výške 447,41 eur a aby navrhovateľ zaplatil vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vo výške 158,82 eur.

Proti rozsudku, výrokom II. a III., podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že po čiastočnom späťvzatí predmetom konania zostal návrh o zaplatenie sumy 991,48 eur, ktorá suma predstavuje tarifnú hodnotu, z ktorej sa má vypočítavať výška tarifnej odmeny. Výška odmeny za jeden úkon právnej služby potom bola 51,45 eur a nie 71,37 eur. Napadol tiež výrok o výške náhrady trov právneho zastúpenia v časti týkajúcej sa náhrady za stratu času, keď vyslovil názor, že uvedená cesta môže pri jednom pojednávaní predstavovať najviac 6 polhodín, a teda pri dvoch pojednávaniach najviac 12 polhodín, hoci súd prvého stupňa priznal náhradu za stratu

času za trvanie cesty Bratislava - Trenčín a späť spolu 8 polhodín, teda pri dvoch pojednávaniach 16 polhodín spolu. Trovy vynaložené vedľajším účastníkom tiež označil za neúčelné. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR v uznesení sp. zn. 6MCdo/5/2013, v ktorom NS SR uviedol, že vedľajší účastník sa síce mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné.

Odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa. K námietke navrhovateľa ohľadom nesprávneho výpočtu cestovného poukázala na to, že vychádzala z oficiálnych údajov dostupných na renomovanej web stránke www.viamichelin.com <<http://www.viamichelin.com>>, z ktorej vychádza, že rovnaká cesta ako označil navrhovateľ, netrvá 76 minút ale 1 hodina 34 minút, čo sú 4 začaté polhodiny a trasa Bratislava - Trenčín meria 129 km, t. j. spolu 258 km. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti, t. j. vo výrokoch II. a III. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné vo výroku II., ktorým súd rozhodol o trovách vo vzťahu k odporkyni, podľa § 220 O.s.p. zmeniť a vo výroku III., ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, podľa § 219 ods. 3 O.s.p. potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. V prípade rozhodovania o náhrade trov pri zodpovednosti za výsledok je rozhodujúcou okolnosťou miera úspechu účastníka vo veci, ktorá v prípade, ak účastník má plný úspech, znamená, že mu súd prizná celú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z cit. zákonného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa ods. 2 ust. § 146 O.s.p.. Podľa prvej vety cit. zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplata sumy 1.431,48 eur, zmluvnej pokuty a úroku z omeškania. Podaním zo dňa 22.04.2015 vzal návrh späť v časti o zaplata istiny 440 eur, preto súd prvého stupňa konanie v tejto časti podľa § 96 O.s.p. zastavil.

Z obsahu spisu nevyplýva, že v tejto zastavenej časti bol dôvod pre aplikáciu ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., t. j., že by odporca vzal v tejto časti späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, a pre ktorý by trovy konania v zastavujúcej časti mala uhradiť odporkyňa. Naopak z obsahu spisu vyplýva, že návrh navrhovateľa voči odporkyni bol už v čase podania žaloby premlčaný, preto nemožno konštatovať splnenie podmienky dôvodne podaného návrhu.

V zostávajúcej časti bol nárok navrhovateľa zamietnutý ako premlčaný, teda navrhovateľ v tej časti nebol úspešný.

Záver súdu prvého stupňa, že odporkyňa a vedľajší účastník konania majú preto právo na plnú náhradu trov konania, a to v časti, v ktorej bol návrh vzatý späť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. vzhľadom na

procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania a v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý podľa § 142 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na zásadu úspechu, považoval odvolací súd za správny, pričom vzhľadom na uvedené, bola odporkyňa a vedľajší účastník konania úspešní v rozsahu celého uplatneného nároku. Preto pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny treba vychádzať z uplatneného nároku 1.431,48 eur, ktorý predstavuje hodnotu sporu v danej veci.

Pokiaľ sa jedná o priznanie trov odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia prvostupňového súdu v napadnutej časti zistil, že súd prvého stupňa dôsledne rozlišoval medzi úkonmi právnej služby, ktoré poskytol rovnaký právny zástupca vedľajšiemu účastníkovi konania a odporkyni, správne posúdili ich účelnosť a o výške trov za poskytnuté právne služby správne rozhodol. Správne priznal právnomu zástupcovi odporkyne aj cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla na trase Bratislava - Trenčín a späť z dôvodu účasti právneho zástupcu odporkyne na pojednávaní okresného súdu.

Odvolací súd sa však považoval za dôvodné odvolanie navrhovateľa v tej časti, v ktorej súd prvého stupňa priznal právnomu zástupcovi odporkyne náhradu za stratu času za trvanie cesty Bratislava - Trenčín a späť v rozsahu 8 polhodín, celkovo pri dvoch pojednávaníach 16 polhodín. Stotožnil sa s tvrdením navrhovateľa, že uvedená cesta pri jednom pojednávaní môže predstavovať najviac 6 polhodín, čo je súdu známe aj z úradnej činnosti súdu, a teda pri ceste na dve pojednávaníach okresného súdu náhrada za stratu času mohla predstavovať najviac 12 polhodín.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o trovách konania odporkyne zmenil tak, že znížil náhradu trov odporkyne o náhradu za stratu času za 4 začaté polhodiny a` 13,98 eur, t. j. o sumu 55,92 eur a navrhovateľa zaviazal potom zaplatiť odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 391,47 eur, k rukám právneho zástupcu odporkyne.

Napadnutý výrok rozsudku prvostupňového súdu o trovách vedľajšieho účastníka odvolací súd potvrdil. Nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporkyne ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporkyne v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spĺňali v preskúmvanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň vzniesol námietku premlčania, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporkyňu priaznivé rozhodnutie vo veci. Odvolací súd dodáva, že je toho názoru, že aj vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, pričom účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania a ktoré pre odporkyňu aj po intervencii vedľajšieho účastníka dopadlo v konečnom dôsledku úspešne, pretože odporkyňa nebola rozhodnutím súdu zaviazaná k zaplateniu istiny s príslušenstvom uplatnenej navrhovateľom.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu k odporkyni odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán v odvolacom konaní. O trovách odvolacieho konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si náhradu týchto trov neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.